

едно съществително нмя, а мѣстоименія-та се съединяватъ всякога съ единъ глаголь. Н. П: **Le frère, la seur, les hommes**, (членове); а *je le connais, tu la respectes, il les aime* (мѣстоименія). Тія мѣстоименія се отнасятъ и на съществителни и на прилагателни а именно:

Прав: 7) Кога мѣстоименіе **le** се отнася на едно съществително, предъ кое-то се нахожда и членътъ му, то оно се съгласува съ него въ родъ и число н. п. *Êtes-vous la nouvelle-mariée? — êtes-vous la propriétaire de cette maison?* то она трѣба да отвѣщае: *Oui, je la suis*. Но ако **le** се отнася на едно прилагателно или глаголь, то оно не се промѣнува. Н. П: Ако попитатъ нѣкож дѣвицъ: *êtes-vous mariée? êtes-vous malade?* то она трѣба да отвѣщае: *Non, je ne le suis pas*; (а не *je ne la suis pas*.) — Равно и ако се попита: *payez-vous vos dettes?* — *Oui, je le fais*, трѣба да се отвѣщае; защото **le** се отнася на глаголь **payer**. —

Прав: 8) Слово **у** кога трѣба да е съединено съ личны-тѣ мѣстоименія **me, moi**, и проч: то ако оно стои подиръ глаголь-тъ, стави се предъ мѣстоименія-та н. п. *Menez-y moi, donnez-y moi*. — Но ако оно стои предъ глаголь-тъ, стави се подиръ мѣстоименія-та н. п. *Je vais à la campagne, voulez-vous m'y acco ragner?* —

II. Съгласуванъе на мѣстоименія-та.

Прав: 1) Мѣстоименія-та се съгласуватъ въ родъ и число съ съществителны-тѣ, на които они се отнасятъ, или на които мѣсто-то държатъ. Н. П. *Ce sont vos affaires comme les siennes*.

Прав: 2) **Vous** кога се отнася на едно лице и се употребява вмѣсто **tu**, иска да му е глаголь-тъ въ множествъ: число, но послѣдующе-то прилагателно си остава въ единствъ: число. На примѣръ:

Mon fils, vous serez estimé, si vous êtes sage!

Прав: 3) **Même** кога стои подиръ личны-тѣ мѣстоименія съединява се съ тѣхъ съ единъ прѣчицъ и се съ-